

Załącznik
do Uchwały Nr IX/48/2007
Rady Miejskiej w Lubrańcu
z dnia 20 lipca 2007 roku

Plan
rozwoju miejscowości
K O N I E C

Koniec, czerwiec - lipiec 2007r.

I Charakterystyka miejscowości

Wieś **KONIEC** jest jedną z 48 miejscowości należących do gminy Lubraniec, położonej w południowej części województwa kujawsko-pomorskiego, w powiecie włocławskim. Gmina ta obejmuje część atrakcyjnego, zarówno pod względem historycznym jak i geograficznym, regionu Kujaw.

Jej ogólna powierzchnia wynosi 14.818 ha, z czego miasto zajmuje powierzchnię 194 ha, natomiast wieś 14.624 ha. Administracyjnie podzielona jest ona na 32 sołectwa i miasto Lubraniec, będące siedzibą władz samorządowych, położone 23 km. na południowy zachód od Włocławka. Należy ono do jednych z najstarszych miejscowości w Polsce. Najstarsza wzmianka o nim pochodzi z 1325r.

Na terenie gminy mieszkają ogółem 10.473 osoby, z czego 7.089 osób na terenach wiejskich, natomiast 3.384 osoby to mieszkańcy Lubrańca (dane na dzień 31.12.2005r.).

Gmina Lubraniec jest typowo rolniczym regionem, zróżnicowany pod względem geograficznym. O jej atrakcyjności decydują: czyste powietrze, lasy, rzeka Zgłowiączka wraz z dopływami. Gmina posiada liczne pamiątki przeszłości. Są to głównie zabytki architektury sakralnej, zespoły pałacowo - dworskie oraz dwory ziemiańskie. Wyróżnić należy tu przede wszystkim:

- kościół parafialny w Lubrańcu wybudowany w stylu neogotyckim,
- dawną synagogę żydowską w Lubrańcu z pierwszej połowy XIX w., wybudowaną w stylu barokowym,
- zespół pałacowo-parkowy w Lubrańcu z ok. 1827r. ,

- rezerwat archeologiczny w Sarnowie składający się z 9 zrekonstruowanych grobów megalitycznych pochówku ludności pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych sprzed ponad 5.000 lat,
- XVIII – wieczny drewniany kościół p.w. Św. Trójcy w Dąbiu Kujawskim.

Przez teren gminy przebiegają dwa szlaki turystyczne wytyczone przez PTTK. Pierwszy z nich to kajakowy Szlak Zgłowiączki obejmujący 79-kilometrową trasę od Jeziora Głuszyńskiego poprzez Głuszynek, Rybiny, Chalno, Topólkę, **Zgłowiączkę, Borek, Lubraniec (gmina Lubraniec)**, Kazanie, Brześć Kuj., Nowy Młyn, Wieniec, Machnacz, Mazury do Włocławka. Drugi to samochodowy Szlak Powstania Styczniowego na Kujawach. Obejmuje on trasę od Włocławka przez Nieszawę, Aleksandrów Kuj., Służewo, Zakrzewo, Dobrze, Radziejów, Piotrków Kuj., Izbicę Kuj., **Lubraniec**, Brześć Kuj. do Włocławka.

Tereny leśne w gminie nie stanowią zwartego kompleksu. Tworzą je tzw. uroczyska (np. Uroczysko Sarnowo, Borucin, Kazanie, Marysin, Dęby Janiszewskie).

W składzie gatunkowym dominuje sosna pospolita, następnie olsza, dąb, brzoza, modrzew, jesion, świerk oraz gatunki rzadziej spotykane jak: sosna wejmutka, sosna czarna, daglezja, a nawet, choć bardzo nielicznie, jodła.

Teren Leśnictwa Lubraniec to także miejsce występowania rzadkich gatunków fauny i flory. Ze świata zwierząt jest nim wydra, żyjąca w dolinie rzeki Zgłowiączki oraz jenot, drapieżnik zamieszkujący zabagnione i zarośnięte tereny nadrzeczne.

W wielkiej rodzinie ptaków zaobserwować tutaj można m.in. bociana czarnego, żurawia, kulika wielkiego i bardzo rzadki już dziś klejnot wśród ptaków występujących w Polsce – zimorodka.

W świecie roślin występują tak rzadkie i podlegające ochronie gatunki jak: pełnik europejski, listera jajowata, lilia złotogłów i pierwiosnek lekarski jak również jedno z najbogatszych na terenie Polski nizinnej - stanowisko tojadu dziobatego.

II Inwentaryzacja zasobów

Koniec to niewielka miejscowość położona przy drodze powiatowej Lubraniec – Smogorzewo – Boniewo, w odległości ok. 5 km od Lubrańca. Graniczy z gminą Boniewo oraz z 5 wioskami naszej gminy: Lubrańczykiem, Biernatkami, Smogorzewem, Kłobią i Sułkowem. Przed 1939r. istniała jako majątek ziemski, który po II wojnie światowej został rozparcelowany. Powstały wówczas gospodarstwa rolne o średniej wielkości 8,00 ha. W miarę upływu lat zostały one zmechanizowane, następował też proces ich rozwoju gospodarczego.

Koniec jest typową wsią rolniczą, w pełni zwodociagowaną i stelefonizowaną. Posiada również dostęp do internetu. Nie jest zgazyfikowana, nie posiada też przydrożnego oświetlenia stanowiącego ważny element bezpieczeństwa drogowego. Nie jest również skanalizowana, jednak mieszkańcy zwrócili się do władz samorządowych o ujęcie całej miejscowości w planie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków.

Na terenie wsi nie ma przedszkola ani szkoły. Dzieci pobierają naukę w pobliskim Lubrańcu. W centrum wsi znajduje

się sklep spożywczy oraz świetlica wiejska. Transport publiczny zapewnia PKS oraz prywatne przedsiębiorstwo transportowe.

Na terenie wsi mieszkają ogółem 173 osoby (62 kobiety i 67 mężczyzn, 44 dzieci i młodzież), których głównym źródłem utrzymania jest rolnictwo, choć wymienić należy również świadczenia socjalne, renty i emerytury. Uprawiają zboża jare i ozime, buraki cukrowe i ziemniaki. Hodowlę opierają na trzodzie chlewnej i bydło mlecznym.

Mieszkańcy Końca z wielkim zaangażowaniem i poświęceniem budują wizerunek swojej wsi. Zawsze gotowi są do wysiłku nie tylko na rzecz własnej społeczności, ale i całej gminy. Od wielu lat jej mieszkańcy zasiadają we władzach samorządowych oraz działają w organizacjach rolniczych szczebla gminnego.

Na terenie sołectwa działa Kółko Rolnicze oraz Koło Gospodyń Wiejskich, którego członkinie biorą udział w dożynkach gminnych, powiatowych, parafialnych i diecezjalnych prezentując przepiękne wieńce i chleby będące wytworem ich rąk.

Starają się również zachowywać obyczaje i tradycje kujawskie. Pielęgnują gwarę kujawską oraz organizują kujawskie zapusty.

Dzieci i młodzież są członkami szeregu kół zainteresowań działających w szkołach, Miejsko – Gminnym Klubie Sportowym i Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Lubrańcu. Uczestniczą w zawodach sportowych i konkursach różnego szczebla, odnosząc w nich sukcesy.

Niestety na terenie wsi nie ma miejsca, w którym mieszkańcy mogliby się spotykać i rozwijać swoje zainteresowania. Jeszcze do niedawna miejscem takim była świetlica wiejska, która początkowo mieściła się w pomieszczeniach domu folwarcznego. Funkcjonowała tam do lat 90-tych. Wówczas to mieszkańcy sołectwa z własnej

inicjatywy przystąpili do budowy nowej świetlicy wiejskiej. Została ona oddana do użytku w 1994r.

Świetlica gromadziła nie tylko osoby dorosłe ale i młodzież, której oddano do dyspozycji jedną z sal, wyposażoną m. in. w sprzęt sportowy (nazwana została ona „salą młodzieżową”). Od początku jej istnienia odbywały się tu różne imprezy kulturalno – oświatowe i rozrywkowe gromadzące mieszkańców nie tylko naszej wsi ale i okolicznych gmin (dożynki gminne uświetniające oddanie jej do użytku, zabawy taneczne, zabawy choinkowe, sylwestrowe, Dzień Dziecka, Dzień Matki, szopki noworoczne). To tutaj, w razie potrzeby, zbierali się mieszkańcy by rozwiązywać istniejące problemy. Świetlica była też miejscem, w którym organizowano kursy i szkolenia.

Z biegiem czasu oraz w wyniku ubożenia społeczności wiejskiej działalność zarówno organizacji rolniczych jak i świetlicy stawała się coraz słabsza. Brakowało również środków na jej remont i zakup podstawowego wyposażenia. W chwili obecnej stan techniczny budynku jest zły i wymaga gruntownej odnowy. Konieczny jest również zakup podstawowego wyposażenia.

III Analiza SWOT

Mocne strony:

- położenie blisko miasta Lubraniec i drogi powiatowej,
- linia autobusowa PKS,
- kolej wąskotorowa biegnąca z Krośniewic do Dobrego,
- poparcie mieszkańców dla realizowanych projektów,
- poparcie władz samorządowych dla planowanych do realizacji zadań oraz wszelkiego rodzaju aktywizacji mieszkańców wsi,
- atrakcyjność przyrodnicza – czyste i nieskażone powietrze, przepiękny krajobraz,

- urokliwa przydrożna figurka Matki Boskiej,
- żyzne i urodzajne ziemie,
- położenie w gminie posiadającej bogatą historię oraz szereg cennych zabytków stanowiących atrakcję turystyczną,
- pielęgnowanie tradycji i gwary kujawskiej,
- duże zdolności organizacyjne mieszkańców,
- bardzo dobrze układająca się współpraca z innymi sołectwami oraz władzami samorządowymi,
- opracowany plan rozwoju miejscowości, zawierający zadania wpływające na jej rozwój,
- dzieci i młodzież ucząca się w szkołach stopnia średniego i wyższego, z którymi związana jest przyszłość wsi,
- bogata tradycja rolnicza,
- istnienie sieci wodociągowej, energetycznej i telefonicznej,
- dostęp do internetu.

Słabe strony:

- trudna sytuacja materialna mieszkańców spowodowana nieopłacalnością produkcji rolnej oraz wysokim stopniem bezrobocia,
- średni poziom techniczny rolnictwa,
- brak zagospodarowanego i uporządkowanego centrum wsi,
- słabo rozwinięta działalność gospodarcza i usługowa,
- brak miejsca spotkań mieszkańców,
- brak możliwości rozwoju życia kulturalnego wsi,
- brak organizacji skupiających i aktywizujących mieszkańców wsi,
- brak zewnętrznego wsparcia finansowego na rozwój wsi,
- niski poziom aktywności ekonomicznej społeczeństwa,

- brak dróg asfaltowych,
- brak uporządkowanej gospodarki ściekowej,
- brak przydrożnego oświetlenia.

Okazje:

- członkostwo Polski w Unii Europejskiej,
- możliwość otrzymanie wsparcia finansowego płynącego z funduszy unijnych na realizację zaplanowanych zadań,
- dopłaty bezpośrednie dla rolnictwa,
- stworzenie wizerunku wsi przyjaznej dzieciom, młodzieży i osobom starszym,
- podniesienie jakości życia i pracy mieszkańców wsi,
- podniesienie atrakcyjności turystycznej miejscowości,
- możliwość zacieśnienia relacji międzyludzkich i międzypokoleniowych,
- możliwość organizowania różnego rodzaju imprez o charakterze rozrywkowym, kulturalnym i informacyjnym.

Zagrożenia:

- brak pomocy finansowej na realizację zamierzonych celów,
- brak motywacji do działania,
- brak integracji społeczności wiejskiej,
- migracja młodych i wykształconych ludzi do miasta w poszukiwaniu lepszych perspektyw i pracy,
- zagrożenie różnego rodzaju patologiami.

IV Wizja rozwoju wsi

Pragnęlibyśmy, aby nasza miejscowość postrzegana była jako wieś rozwijająca się gospodarczo oraz aktywna społecznie. Chcielibyśmy, by poprawiła się jakość życia i pracy jej mieszkańców. Życzylibyśmy sobie by nasze dzieci pamiętały o swoich „korzeniach”, by powracały do swojej „małej ojczyzny” i były dumne z faktu, iż są jej mieszkańcami oraz by swoje dorosłe życie zechciały związać ze środowiskiem wiejskim, wnosząc do niego nieco „światła” i nadziei.

Chcemy, by łączyła się tu tradycja z nowoczesnością, by rolnicy umieli korzystać z pomocy płynącej z funduszy unijnych, by nasze rolnictwo cechował wysoki poziom techniczny oraz by opierało się ono na gospodarstwach rodzinnych, charakteryzujących się różnorodnością produkcji na obszarach o korzystnym środowisku naturalnym i przyrodniczym. Pragniemy również, aby rozwijała się działalność gospodarcza i usługowa. Mamy nadzieję, że nasza miejscowość będzie się prężnie rozwijała, a jej mieszkańcy będą godnie wynagradzani za ciężką pracę.

V Program rozwoju wsi

W ramach programu rozwoju wsi planujemy realizację następujących zadań:

- odnowę pomieszczeń stanowiących świetlicę wiejską wraz z ich wyposażeniem,
- odnowę elewacji wraz z wymianą dachu,
- utwardzenie i uporządkowanie placu wokół świetlicy,
- uporządkowanie terenów zielonych,
- odnowienie przydrożnej figurki Matki Boskiej,
- utworzenie wielofunkcyjnego boiska i placu zabaw dla dzieci,
- odnowa wiat przystankowych,

- budowa asfaltowej drogi gminnej (łączącej 3 drogi powiatowe),
- uporządkowanie gospodarki ściekowej poprzez budowę przydomowych oczyszczalni ścieków,
- budowa przydrożnego oświetlenia.

Mamy nadzieję, że dzięki realizacji wyżej wymienionych przedsięwzięć zwiększy się atrakcyjność i konkurencyjność naszej wsi. Będziemy mieli miejsca, w których spotykać się będą nasi mieszkańcy, ci dorośli i ci najmłodsi. Praca przy realizacji zaplanowanych przedsięwzięć wpłynie na polepszenie i zacieśnienie relacji między naszymi mieszkańcami.

Nie posiadamy własnych środków finansowych na realizację zamierzonych inwestycji. Jesteśmy jednak w stanie porozumieć się i zorganizować w celu ich wykonania. Zdajemy sobie bowiem sprawę z tego, że jedynie wspólnym wysiłkiem możemy budować swoją tożsamość.

Głównym celem naszych starań jest zachowanie wartości, dorobku oraz kultury i tradycji. Chcemy promować naszą miejscowość. Chcemy by była ona widoczna chociażby jako mały punkt na mapie. Jej przyszłość zależy nie tylko od nas samych, ale i od młodego pokolenia, które zastąpi nas w przyszłości. Poprzez zatrzymanie młodych ludzi na wsi zapewnimy jej rozwój. Chcemy im jednak coś po sobie pozostawić. Mamy nadzieję, że uda się nam zrealizować wyżej postawione cele.

VI Opis planowanego przedsięwzięcia

Przedmiotem działania jest odnowa oraz wyposażenie świetlicy wiejskiej w miejscowości Koniec, mieszczącej się w budynku należącym do gminy Lubraniec, położonym na działce o numerze ewidencyjnym 78/5. Jest to obiekt wolnostojący, parterowy, niepodpiwniczony. Składa się on z: 2 sal ogólnodostępnych, kuchni wraz z zapleczem, łazienek i szatni.

Zakresem prac objęta zostanie:

- wymiana okien i drzwi
- odnowa ścian i podłóg
- wykonanie ogrzewania
- uzupełnienie instalacji oświetleniowej
- odnowa łazienek
- zakup niezbędnego wyposażenia.

Chcielibyśmy, by odnowiona świetlica pełniła funkcję „ mini – ośrodka ” kultury na terenie naszej miejscowości, w którym organizowane będą m.in.: „ małe dożynki”, zabawy choinkowe, sylwestrowe i karnawałowe a także spotkania informacyjno - szkoleniowe. Być może uda się nam zorganizować opiekę nad dziećmi, zwłaszcza w czasie żniw i w okresie jesiennym.

Dlatego prosimy o wsparcie inicjatywy podjętej przez nas, mieszkańców wsi Koniec.

VII Szacunkowy kosztorys planowanego przedsięwzięcia

409.000,00 zł (słownie: czterysta dziewięć tysięcy złotych zero groszy).

VIII Harmonogram planowanego przedsięwzięcia

Październik 2007 - podpisanie umowy o dofinansowanie realizacji projektu

Październik 2007 - odnową pomieszczenia stanowiącego świetlicę
 Kwiecień 2008 - wiejską wraz z zakupem wyposażenia

Maj 2008 - rozliczenie projektu

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Lubrańcu

Ryszard Czyszczak